

MASOVNA - ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE

18. številka glasila

MASINFO

	sgp gorica d.d. Nova Gorica
KOMPLEKS MOSTOVNA - ADAPTACIJA	
investitor:	MESTNA OBČINA NOVA GORICA
priglasitev del:	351-750/2001-8B z dne 15.10.2001 RS Upravna enota Nova Gorica
projekt. podjetje:	STOLP d.o.o. Nova Gorica IZS 1403
odg. vodja proj.:	KOSTA JURKAS, udig 1403 IZS A-0278
odg. proj.:	BOJAN LOJK, udig 1403 IZS G-1426
vod. nadzora:	ARHITEKTURA GRADBENIŠVO d.o.o. IZS 1268 ANTON KOSMAČIN, udig IZS G-1222
izvajalec:	SGP GORICA d.d. Nova Gorica IZS 0748
odg. vodja del:	BORUT STEPANČIČ, inž.gradb.

**klub druga stran
klub goriških študentov
klub 13. brat
rock vibe - ŠKUC**

Gradimo gradove v oblakih... Napovedujemo nizko oblačnost!

Pa smo dočakali... Z začetkom meseca novembra se je začela obnova objekta Mostovna. Kar z nekakšno grenkobo v srcu smo opazovali napol podro nekdanjo kovačijo, ki nam je v tem letu služila za galerijo, kinodvorano, klubski prostor in jedilnico. Toda zgradili bomo še lepšo, boljšo, večjo... Natúrlich. Zadeva se končno premika k svojemu začetku. K začetku rednega programa na Mostovni, ki bi moral in bo moral spremeniti kvaliteto življenja na Goriškem. Na boljše seveda, čeprav bodo nekateri trdili tudi nasprotno.

Večino vas seveda najbolj zanima, kaj si lahko obetate od Mostovne. Kaj se bo tam dogajalo, ali bo dovolj prostora tudi za vas in vaše kulturne ter druge razvade, kako sodelovati pri celotnem dogajanju itd. Značilnost prostorov na Mostovni je njihova prostornost, vendar se jih tudi zlahka zapolni. Sedemdnevni teden nam omogoča, da se bo za vsakega dobilo nekaj prostora v določenem trenutku. Stavbni kompleks Mostovna sestavljajo bodoča koncertna dvorana, kavarna galerija, ateljeji, prostor za vaje glasbenih skupin, čitalnica in infoshop ter pisarniški prostori. V poletnih mesecih pa je uporabno tudi prostorno dvorišče.

Zavod Masovna načrtuje v začetku leta 2002 sklic sestanka vseh zainteresiranih organizacij, posameznic in posameznikov, ki bi želeli delovati na prostorih Mostovne. Sestanek je nujen, ker:

- 1...je zavod Masovna bodoči upravitelj prostorov, tako da bo vsakršna aktivnost morala potekati v dogovoru z zavodom,
- 2...je potrebno čimprej začrtati program dejavnosti, ki jih bodo na Mostovni izvajale konkretne organizacije ali posamezniki,
- 3...je zaželen vključitev zainteresiranih in delo zavoda Masovne.

Na sestanku bodo podrobneje predstavljeni prostori na Mostovni, trenutno stanje pri obnovi le-teh ter organiziranost zavoda Masovna. Po takšnem predstavitvenem uvodu vam bodo stvari nekoliko jasnejše in lažje bomo poiskali rešitve za vse. O času in kraju sestanka vas bomo obveščali v Masinfo, na www.masovna.org in v naši radijski oddaji na Radiu Robin. V kolikor želite biti osebno povabljeni na sestanek, nam sporočite svoj kontakt ali naslov na znane naslove zavoda. Vsekakor pa ne prezrite naše nove radijske oddaje Radio Mostovna, ki je ugledala luč sveta v petek, 23.11.2001 ob 21h

na valovih Radija Robin. V njej bomo poskušali še bolj ažurno spremljati aktualne dogodke in jih prekomentirati, vse skupaj pa bo seveda zabeljeno z gosto glasbeno omako, ki je niste vajeni poslušati v radijskem etru. Upamo, da vam bo teknila. Novi sodelavci so vedno zaželeni. Vsak patk Radio Mostovna ob 21h v vsakem avtoradiju in kmečki izbi, za staro in mlado. Pred koncem leta vas bo razveselila naslednja številka Masinfo, napovedujemo pa tudi prenovo spletne strani. Do takrat pa vas naprošamo, da držite pesti, da ne zapade dva metra snega in za dalj časa prekine delo na »našem« gradbišču. Ker se vam splača.

Marko Rusjan

Radio Mostovna

23. novembra smo štartali s svojo radijsko oddajo, ki jo lahko poslušate na radiu Robin vsak petek ob devetih zvečer. V eni uri boste slišali novice z Mostovne, najave in napovedi okoliških dogajanj, glasbene, literarne in druge predstavitve, prisluhnili boste gostom. Veseli bomo tudi vaših pripomb in predlogov za oddajo, ki jih lahko posredujete na znane naslove. Se slišimo!

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna
Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718
Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan
Tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevke v tej številki so spisali Romi Češčut, Borut Jakin, Tomaž Ljubič, Simon Markič, Patricija Pirih, Marko Rusjan in Varja Velikonja.
Fotografija na naslovnici in v uvodniku: Tomaž Ljubič

Izid glasila omogočata MO Nova Gorica in M Servis Nova Gorica
Tisk: Tiskarna ZIP Solkan, naklada: 2.500 izvodov
Nova Gorica, november 2001

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite na elektronski naslov masovna@hotmail.com ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Vabljeni tudi v pisarno zavoda na Prvomajski ulici, nasproti Gostola, telefon 05 3023 440.
Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>

Pixxelpoint 2001

30.11.-7.12.2001, Nova Gorica - Mestna galerija

Mednarodni festival računalniške grafike bo po lanskim odlično sprejeti premieri letos pokazal še več. S svojimi deli ponovno sodeluje zavidljivo število avtorjev z vsega sveta, razširila pa so se tudi obzorja samega festivala. Kategorije ploskovnih in prostorskih računalniških slik in risb so tematsko razdeljene, novi pa sta področji računalniško generirane glasbe in interaktivnih instalacij. Predstavljene stvaritve bodo ponovno zgled skorajda neomejenih možnosti, ki jih računalnik nudi umetniku, od posnemanja klasičnih slikarskih tehnik do strogo algoritmičnih izračunov krivulj. Izbor najboljših del je tokrat zaupan Aurori Fonda, Nataši Vuga in Vuku Čosiču.

V podporo prikazanim delom bodo v Mestni galeriji potekala predavanja, ki se bodo lotevala različnih tematik elektronskega ustvarjanja, od konkretnih tehničnih vprašanj do širših družbenih in kulturnih vidikov.

V rotundi PDG bo vzporedno razstavljena serija računalniških grafik "Astonishing Panorama of the Endtimes" beograjskega umetnika Davida Vartabedijana.

Tako kot lani bo Pixxelpoint poskrbel tudi za koncertna doživetja. Že na sami otvoritvi nas čaka poslastica, nastop ljubljanskega elektronskega dueta Silence. V Creamu bo naslednji dan DJ zabava, vrhunec in zaključek festivala pa sledi 7.12., spet v Creamu, s splitsko ekipo T.B.F., domačo legendo Kingom z A.P. in hip hop dvojcem Shocca e Mista iz Trevisa.

Ljubljanski Silence uživajo v Nemčiji prestižen sloves v glasbenih medijih, nastopi v Sloveniji pa so prava redkost. Podobno velja za nabrite T.B.F., lanske nominirance za nagrado Porin, ki so v sosednji Hrvaški koncertna atrakcija, koncert na Pixxelpointu pa bo šele njihov drugi nastop v Sloveniji. Ujemite njihove video spote, pa boste videli, koliko je ura.

King & AP sta vzhajajoči zvezdi klenega domačega rapa, ki sta nastop na lanskem festivalu morala izpustiti zaradi "znanih razlogov". Njuna pojava na odru in obljubljeno presenečenje že zbujata nestrpnost pričakovanja.

Otvoritev festivala

petek, 30.11.01 ob 20h, Mestna galerija

Predavanja

1.12.-5.12.01, vsak dan ob 18h, Mestna galerija

Predavanja so v slovenščini. Prost vstop.

1.12. Daniel Lovas (Klik): Virtualna svetloba (Osvetljevanje v 3D prostoru)

2.12. Paul D. Redfern: Fotomorfoza (obdelava fotografije z računalnikom)

3.12. Sandi Grum (Arctur): Nova Gorica - Elektronsko mesto

4.12. Bogdan Soban: Umetna kreativnost

5.12. Gašper Fele Žorž: Predstavitev prosto dostopnih programov za slikanje in 3D modeliranje Gimp in Blender

Koncerti

Petek, 30.11.01 ob 22h, Mestna galerija: **Silence** (Ljubljana), prost vstop

Sobota, 1.12.01 ob 22h, diskoteka Cream

Privee: House DJ opening party - DJ Matis, DJ Filip, DJ Fedja (London, Velika Britanija), prost vstop

Petek, 7.12.01 ob 22h, diskoteka Cream

Pixel beat att@k night, nastopajo **T.B.F.** (Split), **Shocca e Mista** (Treviso),

King & AP (Nova Gorica); Privee: hip-hop & beat - DJ Deso in DJ Fuda (Videm-Udine, Italija), vstopnina 800 sit

Poročilo skupine za spremljanje nestrpnosti

Na Mirovnem inštitutu v Ljubljani je oktobra 2000 začela delovati Skupina za spremljanje nestrpnosti v medijih. Skupino sestavljajo predvsem mladi raziskovalci s področja humanistike in družboslovja. Skupina izvaja monitoring nad medijskim diskurzom in pri tem opozarja na pojave nestrpnosti, še posebej na tiste, ki so največkrat neopaženi oz. sprejeti kot normalni v slovenski družbi.

V petek, 9.11.2001 so predstavili prvo poročilo. V njem je predstavljena sama skupina in študije posameznih avtorjev o medijskih pojavih nestrpnosti. Največ prostora je namenjeno pojavu ksenofobije nasproti prebežnikom tako v tiskanih medijih kot tudi na medmrežju. Posebej je obravnavan »antikomunistični« diskurz v tedniku Mag. Svoje mesto najde tudi minul letošnji referendum o umetni zanositvi samskih žensk, predvsem retorika poslancev Državnega zbora. Zanimiva je tudi analiza sovražnega govora (»hate speech«) v slovenski rap glasbi na primeru medijsko razvpitega Klemen Klemna in manj znanega mariborskega dueta Dandrough. V posebni rubriki so opisani letošnji primeri nestrpnosti. Izstopale so šovinistične izjave dr. Petra Lampiča, incident pred Cafe galerijo v Ljubljani, ko je bil vstop v lokal preprečen dvema gejeja zaradi njune spolne usmerjenosti, in primer Bintchende, ko so znanega Janeza Belino napadli ljubljanski obritoglavci. V pravnem kotičku so obdelani Pravni vidiki sovražnega govora. Končni ocvirek pa nam ponudi odlomek iz dela Boljševizem kot orodje židovstva domobranskega generala Leona Rupnika. Skupina bo nadaljevala s svojim delom in poskušala pokriti tudi elektronske medije. Naslednje poročilo lahko pričakujemo v prvi polovici leta 2002.

5. letnik Delavsko-punkerske univerze: Utopistike

14. 11. 2001 se je pričel 5. letnik Delavsko-punkerske univerze, alternativne univerze Mirovnega inštituta. Do 30.5.2002 se bo zvrstilo 28 predavanj domačih in tujih predavateljev na temo Utopistike. Predavanja bodo vsak četrtek (z možnimi izjemami) ob 18.00 v Klubu Gromka v Metelkovi mestu. Poleg predavanj bodo potekali še bralni seminarji in debatni krožki.

Tema letošnjega cikla Delavsko-punkerske univerze cilja na alternative sodobnosti in prihodnosti ter na rehabilitacijo utopije kot politične kategorije. Pojem utopistike smo si izposodili pri sociologu Immanuelu Wallersteinu, ki ga opredeli takole: "Utopistika je resna ocena zgodovinskih možnosti, vaja v presoji o substantivni racionalnosti alternativnih možnih zgodovinskih sistemov. To je trezno, racionalno in realistično ovrednotenje družbenih sistemov, njihovih omejitev in področij, ki so odprta za človeško ustvarjalnost."

Spored predavanj v decembru in januarju:

06.12. Božo Repe: Utopije po oktobrski revoluciji

13.12. Zoran Kanduč: Svet brez zaporov?

20.12. Jože Vogrinc: Ali je bila Morova Utopija že utopija?

10.01. Cvetka Toth: Utopija - zavesti možnosti

17.01. Igor Pribac: Alternative postfordizma

24.01. Andrew Dobson: Ekologija in razvoj

31.01. Vlasta Jalušič: Politična teorija Hannah Arendt

Potovanje kot simulirano iskanje avtentičnosti

(ki pa je seveda kulturnoindustrijski proizvod in nič več)

Le od kod želja človeku, da bi se odpravil od doma? Zakaj tako hrepenimo po potovanjih? Kaj nam je tako groznega doma? In to ne zaradi eksistencialne nujnosti, ampak kar tako, iz gole radovednosti, za zabavo, iz obupnega poskusa preseči diktaturo vsakdana. Ja, vprašanje seveda vključuje odgovore, pa naj bodo še tako jedki ali morda abstraktni. Le čemu problematizirati užitek, ko pa je toliko bolečine, ki jo je potrebno odpraviti? Le katere ljudomrzneže lahko moti užitek? Domnevni užitek je problematičen najmanj iz dveh razlogov: užitek morda ni užitek, ampak le potlačitev trpljenja in simuliranježitka, in užitek lahko hkrati pomeni trpljenje nekoga drugega. Problem se torej nakazuje znotraj in zunaj posameznika. Potovanja oz. turistična potovanja (popotovanja lahko v primerjavi z turistično industrijo zanemarimo) tako utrjujejo potrošniško konstitucijo osebnosti in hkrati predstavljajo pomemben vir kapitalske ekspanzije. Preden pa se stvari zakomplicirajo smo prisiljeni nadaljevati po kosih. Žižek nam s pomočjo Lacana (glej Slavoj Žižek: *Krški absolut*) servira predelavo Marxove presežne vrednosti v presežni užitek. Na primeru Coca Cole kot primeru »neposrednega utelešenja čistega presežkažitka nad običajnimi zadovoljitvami, skrivnostnega in izmikajočega se X, za katerim se ženemo v naši prisilni potrošnji blaga.« (Žižek, str. 16) Prav tako ga odvečen značaj turizma naredi še toliko bolj nenasitnega. Turistično potovanje nikoli ni tisto pravo, ni tisto, kar iščemo. Iščemo namreč nekaj povsem drugega od našega vsakdanjega življenja, boljše, drugačno, zanimivejše, najdemo in opazujemo pa samo neko drugo prav tako vsakdanje in dolgočasno življenje, niti sledu pa ni o otoku Utopija, ki ga je obiskal že Thomas Moore, in ki ga iščejo številne generacije za njim, na katerem je bila ponujena alternativa, pa čeprav na svoj način sporna.) In zato hočemo vedno več. Jacques Lacan takšen predmet poželenja imenuje *objet petit a*, ki obstaja v nekem ukropljenem prostoru, kjer se stalno izmika dosegu naših rok.

Zanimiva je tudi turistična samopodoba o neškodljivosti svojega početja. Največkrat turistova zavest ostane na ravni samopodobe o prijaznem obiskovalcu tuje dežele, ki največkrat s svojim denarjem celo daje kruh revnim domorodcem. Zavest je očitno padla v brezračni prostor brez temeljnega poznavanja razmerja med ustvarjenim bogastvom in revščino. Sovražnost do turistov je dojetakot iracionalno dejanje. Domorodci so tako prijazni ali pa sovražni, dobri ali zli. »...spekulativni ples Kapitala se žene za svojim ciljem profitabilnosti v blaženi ravnodušnosti do tega, kako bo njegovo gibanje vplivalo na družbeno realnost.« (Žižek, str. 10) Nasilje postane anonimno za razliko od predkapitalističnega časa, ko je nasilje konkretno. Tako tudi turist postane nasilnež, ki se svojega nasilja seveda ne zaveda. Kakor so tudi domorodci, ki so sovražni nasproti turistu oz. tujcem obiskovalcu, nezavedno proti nasilnežu. Koncept visi nad odnosom, katerega akterji ne dojemajo. Realnost jim ni preveč jasna, tako da abstraktnosti niso zmožni več osmisлити. In kdor ni sposoben umestitve svoje družbene vloge v kontekst danega časa in prostora, ta tudi prezre učinke svoje vloge. Deluje v najboljši veri, da dela dobro in tudi njegova zavest hoče delati dobro, celo posamezna dejanja so dobra, vendar pa je skupni seštevek njegovih zavednih in nezavednih dejanj lahko negativen za določen prostor, določene ljudi, določeno naravo. In tragičnost se skriva v nerazumevanju tega negativnega

učinka. Zato tudi sledi razočaranje in jeza, ker se na njegovo negativno ravnanje odzove tisti, ki čuti negativne posledice. Kot da se med prodajalcem in kupcem lahko razvijejo globlja čustva privrženosti in medsebojne naklonjenosti. Vsekakor turizem ni nastal iz nič in vsekakor ga ne poganja samo človekova ranjena duševnost. V projekt turistične industrije so vključene mnoge transnacionalke, ki z načrtnim vlaganjem spreminjajo nekdanje nedostopne dežele v turistične metropole. Tako kot vsak proizvod je tudi turistično potovanje pospremljeno z lepo izdelano embalažo. Izdelek je seveda prilagojen navadam potrošnika. Tako lahko srednjeevropskec na vseh celinah uživa kontinentalni zajtrk. Počuti se lahko tako kot doma. In vsako odstopanje mu je samo v breme.¹ Razmahu turizma tako ni bilo videti konca. Turizem oz. turistična industrija je nizala rekordne dobičke. Akumulacija kapitala je bila motena le ob manjših kriznih dogodkih, ki pa niso trajno ogrozili rasti profitne stopnje (pokol turistov pri Luksoju, Egipt leta 1997 ali zapatistična vstaja v mehiški državi Chiapas leta 1994). Šele padec rasti kapitalističnega gospodarstva, ki mu kljub ideološki neoliberalistični ofenzivi in njeni implementaciji v praksi ni uspelo akumulirati zadostne količine kapitala za svoje preživetje, in s pomočjo terorističnega napada na enega svetovnih kapitalističnih centrov 11. septembra radikalen zasuk k državno intervencionističnemu – keynesijanskemu militarističnemu industrijskemu modelu, je zaustavil rast te hitro rastoče industrije. Kriza je prisotna. Ne gre samo za krizo turistične industrije, letalskih prevoznikov ali liberalcev, gre za popolno krizo umirajočega sistema. Odgovor na padec potrošniškega optimizma v ZDA je patriotistična kampanja. Bilka rešitve sistema je bil vedno nacionalizem. Z njegovo pomočjo se odpravlja vsa protislovja neenakomerne porazdelitve moči.

Turistična industrija pa seveda lahko proda karkoli komurkoli. Tu se kaže totalnost sistema, v katerem je tudi domnevna opozicija strukturno ujeta. Zgoraj omenjeni zapatistični upor v mehiški državi Chiapas je dobil zanimivo stransko posledico. Chiapas je že vrsto let zelo zanimivo področje za turistično izkoriščanje. Poleg prelepe narave, gorskega zraka, unikatnih indijanskih vasic, se tu nahaja še veliko ruševin iz časov majevske civilizacije. Leta 1994 je oboroženi konflikt med indijanci in vojsko začasno ohromil turizem, ki pa se je kmalu pobral in mesto San Cristobal je še bolj obvezna turistična postojanka. Uspešni upor za avtonomijo indijancev brez kapitalističnih razvojnih načrtov pa je privabil tudi mnoge, predvsem mlajše levičarje iz razvitih držav, ki skorajda že pretirano častijo vsekakor pomembno zapatistično gibanje. Število takšnih in drugačnih turistov se je torej še povečalo. Tudi v najdražjih trgovinah s spominki dobite razglednice s podobami Subcomandanta Marcosa (vojaški poveljnik zapatističnega gibanja) in ostalih sobojevnikov. Otroci ponujajo turistom lutke zapatistov. Bizarno dejstvo, ki pa po globljem premisleku ni tako bizarno. Koncept družbe spektakla, ki ga je vpeljal Guy Debord, nam pomaga razložiti nastalo situacijo. Kapitalistična družba je postala spektakel, ki vsako nasprotovanje samemu sebi prevede v podobo spektakelskega boja. Medijska podoba odpora² postane del spektakla proti kateremu naj bi se boril. Kajti spektakel se namreč »istočasno kaže kot družba sama, kot del družbe in kot orodje poenotenja.« (Guy Debord: *Družba spektakla*, str. 29)

Marko Rusjan

Brane Mozetič

Zgubljena zgodba

Aleph / 69, Ljubljana 2001

Ja, petek. Petek, slab začetek pravijo. Kakšen začetek? Najprej moram takoj zapisati, da sem zadet. Zadeti, dragi moj dnevnik. Počukan dnevnik. Moj poslednji poslušalec. Gluh kot vedno. Zadeti do konca. Ali pa moj skriti bralec, ki s takim užitkom škiliš v te vrstice, da bi se naslajal nad tujo nesrečo. Si potem rekel, saj meni je pa še kar. Ali pa iskal kak smisel. Kakšen smisel? Tega ni. Morda napeto zgodbo....

Citat čisto na začetku novega romana Braneta Mozetiča. Zgubljena zgodba. Vse, kar koli bi zapisala v prid tega odličnega čtiva, se mi zdi nekako nepomebno. Kot, da so besede povsem odveč. Ali pa več kot zgovorna fotografija na naslovnici, delo umetnice Manje Zore.

Roman Zgubljena zgodba zbujajo občutek tiščanja v grlu. Skelenja v očeh. Pušča tesnoba. Pušča osamljenost. Pušča neznosno hrepenenje in željo po stiku. Ne zgolj dotiku. Po bližini. Ne po nasilnem povzemanju in prilščanju. Vse je odprto. Skoraj vse dovoljeno. Na svetu. V odnosih. Ali pač?

Zgodba o treh fantih, naslovna dvojica v več kot željeni življenjski simbiozi sta Bojan in Tim. In vmes vskoči privlačni, temnopolti, mladoletni Arjun. Nočno življenje v Ljubljani, pregled neskončnih tehno partijev v Propagandi, skoki na obalo, v Sloveniji daleč najbolj razvpito Ambasado. Način preživljanja prostega časa, ki sploh ni to. Gre za način življenja in mišljenja določene

generacije ljudi. Trainspotting na slovenski način. Ali slovenska Peklenska pomaranča enaindvajsetega stoletja. Ples in ekstaziji. In odmik v omamo. In ljubezen in želja po ljubezni. In seks. Veliko seksa. Potreba po seksu. In vmes vseeno in kljub vsemu še vedno ostanje tiste prekleto človeške lastnosti, kot so posesivnost, osamljenost, prevara, sebičnost, laž, vse tisto, kar ti na koncu koncev vseeno pusti občutek neke strašanske Praznine. Kje je trej bistvo? Kdo sem jaz? Kdo ta svet? Od tu dalje do želje po popolni osami ali želje po popolnem pobegu v nek irealen svet ni več daleč. Svet, ki je tisoč milj oddaljen od predpisanih šolskih programov, od programov raznih Mladinskih svetov, Pedagoških služb, Kulturnih ministrstev, socialnih služb in kar je še takega strašansko in grozljivo odtujenega na tem svetu. Nasproti tem, kao humanim poslavlom, se zdi svet svobodne, homoseksualne ljubezni, prepit z drogo in telesno ljubeznijo, kao nekakšna odrešitev. Za

Arjuna in ostale pravzaprav edino pravo zatočišče. Iskanje lastnega Jaza. Iskanje samega sebe. Svoje identitete, kot se to rado družboslovcem in ostalim dušebrižnikom zapiše dandanes.

A res, a to sm delou? Pa to ne morš verjet.. to sm mogu bit pa res orng zadet... Verjetn sm te zamenu za pičko... Ja, to je pa tko, k skoz vame siliš... razmišlja Arjun (str.116). In Bojan na drugi strani:

Morda bi bilo bolje, da se neham družiti z njim. Ali da sploh neham hoditi na partije. Da neham z drogo. Vse skupaj ni nič. In ves ta folk, ki je tam tako prijazen, je to samo od zadetosti.

Drugače so prav taki bebc, prav tako zajebani, prav tako nikakvi. Kakšna je sploh razlika med temi partiji in vaškimi veselicami? In kaj sploh delam na njih?

Dialogi v romanu se odvijajo v slengu.

Mojstrsko izpiljen slog pisanja. Samosvoja Mozetičeva pisava. Čista. Asketska. Nič preveč. In nič premalo. Veliko vsega je prepuščeno bralčevi domišljiji. Prevladuje ljubljansčina. Mojstrska avtorjeva poteza, ki nam tako s svojo bravuroznostjo še bolj avtentično približa utrip na nočnih zabavah v Propagandi, Štirk, pa Ambasadi. Skratka v vseh v Sloveniji najbolj popularnih rejverskih shajališčih. Kjer se folk dobiva, zabava, zadeva, opija, zaljublja, živi torej. Tu pa tam najdemo pri glavnih protagonistih, tu prednjačita prevsem Bojan in Arjun, trenutke streznitve. Nekaj takega kot ne grem se več. Ta svet me ne zanima več. Raje sem sam. Toda sam, kot da ne moreš več biti.

Ker si zgubljen. Ker te, če si tak, strpajo v norišnico. Ker tak zunaj pač ne moreš biti. Ker moraš na določeni stopnji pač nehati. In kje je ta stopnja? Kdo je takrat poleg?

Kdo? In alternativa, da si sam in ostaneš vedno sam.

Pretresljiva zgodba. Ki ji oblika dnevnikaškega zapisa daje še dodatno intimnost in popoln vpogled v človeško dušo.

V medijih je knjiga Zgubljena zgodba bombastično predstavljena kot prva rejverska zgodba pri nas. Ker govori o zabavah na partijih in predvsem o tistem, kar se potem dogaja na tako imenovanih neskončnih afterjih, pa o glasbi, seksu in drogah. Sama jo lahko berem tudi kot morebitni scenarij za nov slovenski film.

Končno prava tema v pravem trenutku in na pravem mestu.

Pretresljivo realistično. Kot življenje samo.

Iskreno priporočam v branje vsem, ki jim ni vseeno.

Varja Velikonja

Vsi drugačni - vsi enakopravni

Kot vemo, je

1. december - Dan boja proti AIDS-u
2. december - Svetovni dan proti suženstvu
3. december - Evropski dan invalidov
10. december - Svetovni dan človekovih pravic
18. december - Svetovni dan migrantov

Ljubljana - Kiberpipa, Kersnikov 6

¹ Pred dvema letoma so moji sopotniki v puščavski oazi Siwa dan za dnem mlatili špagete s paradižnikovo mezgo in srebali Coca Colo. Seveda je bil jedilni list pestrejši in je nudil precej odličnih domačih jedi ter tudi nekaj indijske hrane. Tudi sadnih napitkov je bilo dovolj.

² Na tej točki je treba dodati, da se odvijajo precejšen medijski boj med podporniki zapatistov in mehiško vlado. Tako, da moramo ločiti boj „na terenu“ in boj v globalnih medijih, predvsem na medmrežju.

Instant kultura

11 dobrih razlogov za LIFFE

Kaj je LIFFE?

LIFFE je kratica za Ljubljana International Film Festival. Prvotnemu LIFFu so lani dodali prikupno končnico E. Tako nastala kratica dodatno pojasnjuje, da sta film in življenje tesno povezana.

Od kdaj?

Festival se v naši prestolnici odvija od leta 1990, letošnji je torej 12. po vrsti in je trajal od 6. do 19. novembra.

Zakaj LIFFE?

Festival so osnovali kot vrzel, ki bi slovenskemu filmskemu tržišču, ki je že tako preveč nasičeno s Hollywoodom, ponudila kakovostne filme manj znanih produkcij, avtorjev in držav.

Poudarek je torej na neodvisnem, nekomercialnem, umetniškem filmu in mladih, prezrtih avtorjih. Program sestavlja veliko filmov, ki so dobili pomembne nagrade na znanih filmskih festivalih po Evropi in svetu.

Obiskovalci?

Zanimanje za festival iz leta v leto narašča: od začetnih 1000 obiskovalcev leta 1990, pa vse do lanskih 30000.

Program?

Programski sklop je razdeljen iz 5 glavnih kategorij in 3 novosti: Predpremiere: zmagovalni filmi z drugih festivalov, že uveljavljeni režiserji (Sean Penn: Zaobljuba, Vilsmaier: Marlene), te filme si bo kasneje moč ogledati v Slovenskih kinematografih.

Obzorja: filmi, ki nimajo slovenskega distributerja (Paskaljevič:

Kako je Harry postal drevo, Loach: Kruh in vrtnice)

Perspektive: ti filmi predstavljajo srčiko festivala, so filmi z nizkim proračunom, posebej so označeni filmi po izboru filmske revije Ekran (Zhangke: Peron, Cvitkovič: Kruh in mleko)

Fokus: filmi obetavnih svetovnih filmskih produkcij, letos npr. cvetoča Južna Koreja.

Posvečeno: filmi izvrstnih, samosvojih režiserjev in režiserk. (Claire Denis, avtorica filma Nénette in Boni.)

Jug-Jugovzhod: novost letošnjega leta, filmi s področja nekdanje Jugoslavije in širše JV Evrope, parafraza imena po Hitchcockovem filmu South by Southeast (Matanič: Blagajničarka hoče na morje, Kusturica: Superosmičke)

Evropa v kratkem: prav tako novost, gre za kratke filme, dolge 5-10 min.

Sobotna matineja: otroški filmi za otročaje, starejše od 10 let.

Ostali dogodki?

Projekcije filmov spremljajo simpoziji o teoriji v filmski šoli (vodil bo docent z AGRFTja I. Koršič, v Cankarjevem domu), novinarske konference, razstava Slovenski filmski plakat Lilijane Nedič (prvo predverje Cankarjevega doma), avtorji nekaterih filmov predstavijo svoje projekte.

Nagrade?

Vodomec je nagrada strokovne žirije v vrednosti 10.000 DEM.

Zlati kipec ptice podeljuje Mobitel režiserju najbolj ocenjenega filma iz sekcije Perspektive.

Zlati kolut je nagrada v obliki filmskega koluta. Občinstvo glasuje za naj film iz kategorije Obzorja, nagrada pa zagotavlja odkup tega filma za prikazovanje v Sloveniji.

Število filmov?

Ogromno, letos 102 filma. Tudi najbolj zagrizeni kinofili si praktično vseh ne morejo ogledati. Sicer pa večje število, večja izbira.

Kje?

Cankarjev dom (Linhartova in Kosovelova dvorana), Kino Vič, Kino Kolosej, Slovenska Kinoteka.

Vstopnice?

Karte niso poceni, sicer pa je ogled kateregakoli filma kjerkoli v

Ljubljani 900 sit. Cene se gibljejo od 900 do 500 sit za delovne občane, dijaki in študenti so upravičeni do popusta. Kompleti najmanj 6 kart so v predprodaji cenejši, vsaj to!

Slovenski film?

Cvitkovič udari s filmom Kruh in mleko: Ozdravljenega alkoholika žena pošlje po kruh in mleko. Na poti sreča starega kompanijona in takoj postane jasno, da se to ne bo zaključilo pri brezalkoholni pijači. Moža ni in ni domov, žena je v skrbeh... Socialni film s tipično slovensko tematiko. Film je bil nagrajen kot najboljši prvenec na Beneškem filmskem festivalu, zmagal na Portoroškem festivalu in staknil še nekaj drugih nagrad.

David Ondříček je režiser filma Samotarji, ki je nastal v koprodukciji s Češko. Zgodba o usodah 7 ljudi, ki živijo skupaj v Pragi. Da je film vreden ogleda, priča nagrada na Portoroškem festivalu, nagrada občinstva v Thessalonikih ter nagrada Fipresci v Mannheim-Heidelberg.

Film je del življenja; iz tega sledi, da si je potrebno vzeti nekaj časa tudi za ogled filmov, pa naj bo to videokaseta iz AVCja, film v kinodvorani v N.Gorici, v Koloseju v Ljubljani, v Stari Gorici ali pa na kakšnem festivalčku – trenutna ponudba je LIFFE. Pa veliko cineastiških užitkov!

(Vodomec je kot najbolj perspektiven režiser dobil Jan Cvitkovič, Zlati kolut pa belgijski režiser Dominique Deruddere za film Pet Minut Slave)

MC Error

Preobrazba

Prenovljena novogoriška kinodvoranica je 12. novembra dočakala tudi prvi premiero novogoriškega filmskega izdelka - polurnega igranega dokumentarca Preobrazba. Mlada ekipa je pod taktirko režiserke Suzane Uršič in pod okriljem kluba Zagon posnela svež in gledljiv (ter zelo poslušljiv) filmček, ki gotovo presega začetniška pričakovanja.

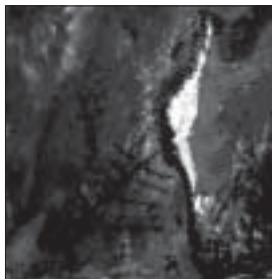
Preobrazba je film o prostem plezanju, ki pa ni prikazano kot športna zvrst, ampak kot način življenja in pristopa k zunanjemu svetu. Poleg dinamičnega ritma in že kar spektakularnih prizorov prostega vzpenjanja brez zaščite in pripomočkov sili k razmišljanju vsaj v dveh smereh. Tako se na eni strani poistovetimo z naporom plezalca, za katerega navadna skala morda predstavlja večji izziv kot desetkrat višja in strmejša stena. Poglavitni prelom pa se zgodi v drugi polovici, ko plezalci stene in previse zamenjajo s stavbami in drugimi zidanimi objekti. To naj bi predstavljalo odklon od običajnega pojmovanja plezanja, ki prisega le na plezanje v naravi. A za sodobnega človeka je urbano, pozidano okolje že bolj naravno in domače od "prave" narave. Ideja ostane le nakazana, film je ne razvija v obliki višje sporočilnosti in filozofije. Edina zamera je tako ta, da ostanemo zgolj pri materialnemu svetu, brez "mistike", ki bi Preobrazbi dala dodatno in bolj dimenzijo. Sicer pa gre gotovo za uspel in dobrodošel napor, kar je z odličnim sprejemom dokazala številna publika na premieri. Lahko si le želimo, da bodo avtorji svojo ustvarjalnost izpopolnjevali z novimi izdelki.

<http://www.jump.to/preobrazba>

klub druga stran

maja, tamara, tina 2x, vesna, jasna, mateja, sonja, saša, nika, mojca 2x, petra 2x, jana, edvin, aljoša, gašper, maša, ana, nives, teja 2x, gogo, primož, darko, boco, greko, robi, sugar, king, edi, tomo, miha, polona, pia, xman1x, nenad, peter, žiko, matej, andrej, leon, tadej, marko evo vsako leto imamo delavnico, likovno umetniško in tudi tokrat smo se odločili, da jo speljemo, zato vas vabimo zainteresirane, da se javite pri gogotu, kjer sprejmete program, razmislite, se odločite in se prijavite. gre se za konkretizacijo narejenega in modifikacijo za začetek. sobota in nedelja. ta vikend. prvi in drugi december. dela bodo razstavljeni in predložena pod drobnogled. če bo kot vedno, bo lepo. sicer pa je se pred nedavnim odvila keramična delavnica, ki v tem trenutku

ljubič tomaž - krvav pod kožo, platno akril 35x35, ajba 99

še ni zaključena, pet jih je ustvarjalo in ustvarilo osem izdelkov, do štiriindvajsetega tega meseca jih bodo dokončno obdelali in končno spekli. pripravlja se predstavitev. več informacij pri patriciji in mojci in itak pozdrav iz banjšic in pozdrav nasploh.

Keramična delavnica

Na Banjšicah smo 16. in 17. novembra priredili keramično delavnico. Udeležilo se je pet ljubiteljev keramike. Začeli smo z ročnim oblikovanjem gline in nadaljevali delo na vretenu. Ustvarili smo osem čednih keramičnih izdelkov. Z dekorativno nadaljujemo v soboto, 24. novembra. Kdor se je prvič ukvarjal z oblikovanjem gline, je po tem tečaju sposoben samostojnega izdelovanja keramičnih predmetov. Izkušnja je bila zelo prijetna in upam, da bomo lahko podobne delavnice v bližnji prihodnosti še kdaj organizirali.

informacije o stanju klub druga stran
republikaabanana@hotmail.com
 likovna delavnica gogo 031283381
 keramična delavnica patricija 031750673

p.s. izgleda da se pripravlja ribo ribon

Legalno piratstvo

Že pred leti je bilo dosti govora o piratstvu oziroma prilaščanju/kraji avtorskih pravic glasbenikov in skladb. Tako so naši vesoljno pametni pop drekači ustvarili celo določen fond oziroma kampanjo proti piratom (nekaj podobnega), kateri naj bi snemali njihove posnetke preko razno raznih oglasnikov in podobno. Ta štorja se vleče že dolgo let. Vsaj pri meni. Kot glasbenik se tudi sam sprašujem, kaj je sploh še vredno igrati, ko pa je vse že narejeno. Vendar me to ne moti pretirano in ne mislim se oddaljevati pointu. Najbolj na kurac pa mi gre to, da večina teh popularnih glasbenikov, ki so začeli s to kampanjo, sama krade komade drugih (tujih) svetovno popularnih glasbenikov in si jih prilašča za svoje. Ne vem, kako pri tem šiba naš avtorski sistem, vendar jasno mi je le to, da je skoraj nemogoče prirediti pesmi tujih glasbenih ansamblov, jih preurediti v slovenski text

in nato posneti in uspeti na slovenskem trgu. Kako je to mogoče? Spet se sprašujem v kaki državi živimo. Poglejmo Rudana, Agropop in še mnoge, mnoge druge drekače; kradejo komade, jih posnamejo, naredijo celo video, komadi se vrtijo po radijih in videi po televiziji. Ma tuki sprašujem tudi vas, kako morete to spremljati vse to brez haska?

V bistvu so to zame neki legalni pirati, popularci na slovenski glasbeni sceni, kateri mislijo, da si lahko privoščijo vse! Prekleti prepotentni prasci! Če bi bilo po moje, bi vas vse pozaprli po najbolj smrdljivih luknjah, da vas nihče nikoli več ne bi videl in želim vam vsem, da čimprej propadete in se samoizničite, kajti to je edino, kar si zaslužite! Sami ne znate narediti nič in krade vse povprek. In vsi si nato vzamete pravico, da boste uničili pirate? Začnite z mano! Jaz sem pirat in ponosen sem na to. A jaz vsaj ne kradem, vedno vprašam, če določene stvari lahko snemam naprej in to tudi distribuiram. In odgovor je vedno pozitiven. Kaj pa vi? Kradete, predelavate, snemate in potem še prodajate! Kako si to upate?! Sram vas je žiher, da ste tako nesposobni in sramotni! Ja, sramotni, saj tako sramotite pred svetom celo Slovenijo in še važite se na tuj račun. Valjda, po tujem perju se je najlaže valjati. Fuj, nesposobneži! Dejmo, klapa ustvariti kampanjo proti tem legalnim piratom in izničimo te nesposobneže! Vsaka čast izjemam, kateri res delajo pošteno in se trudijo, da pokažejo slovensko glasbeno sceno v najboljši luči, koker se pač da. In sram naj bo vse te snemalce, producente, aranžmerje itd, da se sploh ukvarjajo s takimi ponižnimi dreki in jim vse to štimajo, kot da ne bi bilo nič! Seveda, za dnar prodat svojo lastno mater. Kje je sploh razlika med legalnostjo in nelegalnostjo? Živeli pirati!!! boco

Stripcore

Nova stripovska zbirka nosi ime **Stripburek**, posvečena je stripom z "vzhoda" in si zasluži poseben prostor na knjižnih policah tudi zaradi avtorskega eseja o vzhodno in srednjeevropski stripovski sceni izpod peresa priznanega hrvaškega scenarista, risarja in esejista Darka Macana. Knjiga vsebuje kontaktne naslove avtorjev, revij, fenzinov in festivalov ter naslove spletnih strani z dodatnimi teksti o stanju stripovske kulture v posameznih državah. Posledica množičnega odziva na projekt Stripburek (na povabilo se je odzvalo preko 150 avtorjev) je posebna priloga v obliki plakata z imenom Yoghurt, na kateri so naslovi in izseki iz stripov ostalih sodelujočih avtorjev. Fragmente Stripbureka si lahko ogledate na www.ljudmila.org/stripcore/burek2/.

Zaradi širšega namena projekta so pri Stripcoreu pripravili tudi potujočo razstavo s spremljevalnim programom. Prva postavitev je na ogled v KUD France Prešeren v Ljubljani do 11. decembra 2001, vsak dan med 11. in 01. uro.

Med 30.11. in 11.12. bo svoja dela na treh lokacijah predstavljal **Terrah** (podrobneje na <http://www.ljudmila.org/stripcore/terrah/>), v Kapelici K4 pa bo 4.12. ob 21h na ogled instalacija **Roka Siebererja - Kurija** "Tišina, prosim. Gledamo.". V projektu avtor raziskuje motiv tihožitja kot statične (video) slike, ter gibljivo bistvo v kompoziciji tihožitja. Obiskovalec je kot opazovalec ločen od narave in hkrati skozi čutila vpet v tihožitje.

03.12. Ljubljana, Kodeljevo
Lee "Scratch" Perry, Mad Professor, Siti
hlapci, B.R.Stylers
Reggae spektakel z živimi legendami
jamajške glasbe!
www.rockvibe.com/perry&mad

29.11. ob 21, Marcus klub

Elevators

Pred koncertom otvoritev fotografske
razstave Martina Prosenca.

Rdeča ostriga, Škofja Loka

30.11. SKA koncert: The Authentics (I) - Trst je naš...

MKNŽ Ilirska Bistrica

01.12. Tight Bro's From Way Back When (ZDA) + Hitch (B)

09.12. Tragedy (ZDA)

14.12. No More Lies (Španija)

Menza pri koritu ob dnevu republike:

29.11. **Quintetto Alla Busara**

08.12. ob 22h, Orto Klub - Lj

Andre Williams bo predstavljal Ploščo "Bait And Switch" (pa
tudi svoje prastare hite iz petdesetih) ob podpori nizozemskega
trija Green Hornet in naših starih mačkov Baby Blue Gun.
Organizira FV Music. Vstopnina 2.300 SIT.

MKC Rov predstavlja ciklus umetniških večerov

Srečanje s poezijo, sliko in glasbo

Poezija: Nataša Benedik, Tatjana Čalič, Peter Zupanc, Klavdija
Žitnik

+gostje večerov: Herman Oblak, Rade Ilič

Razstava slik: Lea Jazbec, Nataša Benedik, Klavdija Žitnik

Razstava stripov: Matjaž Bertonec, Marko Kociper

Glasba: Jelenc Tomaž (kitara), Gašper Kačar (klaviature)

Večere bosta povezovala Marko Črtalič in Barbara Drnovšek

Železniki: 24.11. ob 19.00, prostori MKC ROV (Češnjica)

Bukovica: 01.12. ob 19.00, Kulturni dom

Škofja Loka: 08.12. ob 19.00, Martinova hiša

Lee "Scratch" Perry

Kiberpipa - Ljubljana, Kersnikova 6

12.12. ob 19h

Seminar: **Tehnike ekstaze**, Gostiteljica: Maja Sunčič

Za razliko od tako imenovanih primitivnih skupnosti v
sodobnih urbanih družbah redko najdemo tehnike, ki bi
posamezniku omogočale sprostitve, zabavo in užitek na
primaren način. Ker je tehno neločljivo povezan s predstavami
o užitku, telesnosti in spremenjenih stanjih duha, želi seminar
Tehnike ekstaze predstaviti variante in vidike ekstatičnih stanj,
ki niso nujno povezane z zavajajočim imenom najbolj
popularne plesne droge MDMA, z ekstazijem. DJ kot
usmerjevalec, spremenjeni prostor, glasnost, frekvence, luči in
ples spreminjajo predstavo o tradicionalnih tehnikah užitka. Če
posameznik pozabi na priučene tehnike telesa, ki ovirajo ali
celo onemogočajo stanje ugodja, potem lahko uživa tudi brez
uživanja substanc, bodisi legalnih ali nelegalnih.
Prost vstop

30.11. ob 18h

Že nekaj mesecev se kaže potreba po spoznavanju varnosti in
nevarnosti elektronskih komunikacij, ki jih uporabljamo... kako
zašifrirati sporočilo in kako preprečiti, da pride pošta v
napačne roke...

Torej, Matej Kovačič bo imel prvo predavanje na to temo, z
naslovom **"Zasebnost in kriptografija"**. Za ozaveščeno uporabo
mreže je takšno znanje skoraj nujno...

Trajanje: 1-2h

Zahtevano predznanje: majhno/brez

30.11., Skopo: **Total Metal Fest**

Nastopajo Expulsion, Authanasia, Scaffold in Jeremy

TheArt&Co, Gorica (I)

01.12. Good Morning, Boy! (pop-psiheledija)

08.12. Comfort (post rock)

14.12. Blomqvist, Fargo

22.12. Bachbix blac (sixties yeah-yeah)

Prost vstop.

1.12. ob 21h, Podlaga, Sežana

Dejmo stisni teater: Seksualna perverzija

Masovna

p.p.1

5000 Nova Gorica

**POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA**

TISKOVINA